

MONUMENTUM
HONORI ET MEMORIÆ
VIRI

MAGNIFICI NOBILISSIMI
CONSULTISSIMI

JOANNIS SCHLÜTER

J. U. L.

INCLYTÆ REIPUBLICÆ HAMBURGENSIS

CONSULIS

NIMIS INOPINATO HUMANIS REBUS

D. V. SEPT. MDCCLXXVIII.

EREPTI

EX AMPLISSIMI SENATUS DECRETO

POSITUM

A

PAULO DIETERICO GISEKE, M. D.

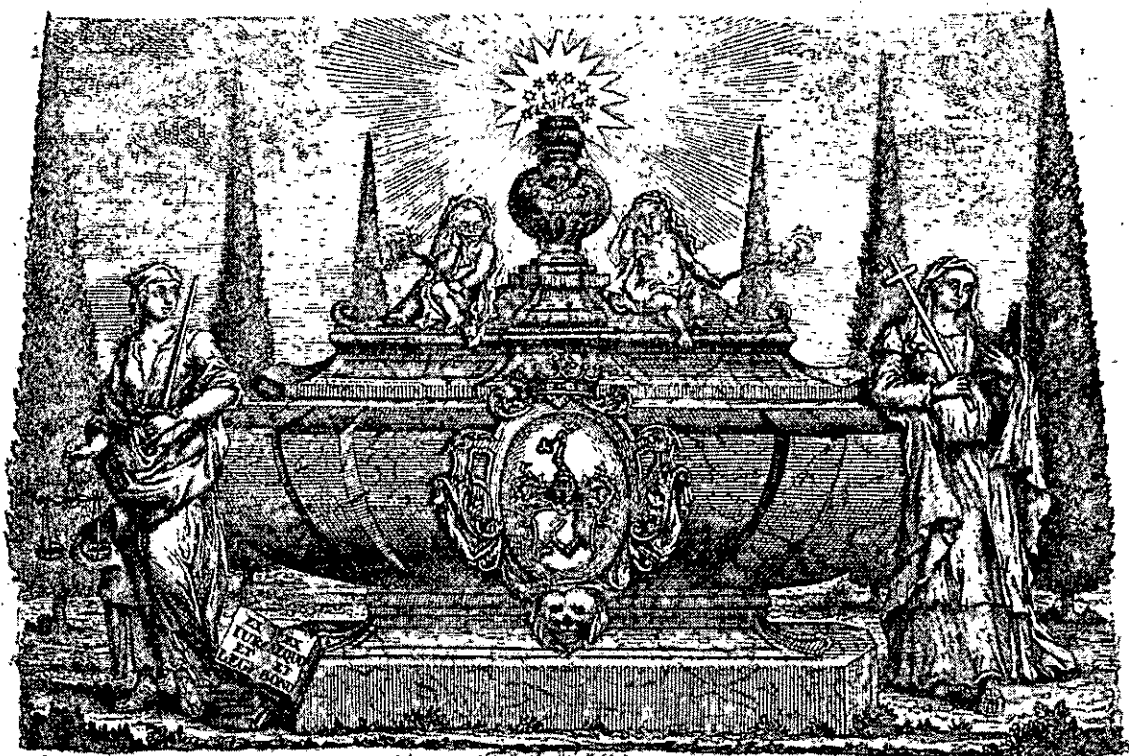
PHYS. ET POET. PROF. P. ET EJUS ANNI RECTORE.

HAMBURGI

LITTERIS JEREMÆ CONRADI PISCATORIS, AMPLISS. SENAT. GYMNASII ET SCHOLÆ

TYPOGRAPHI. MDCCLXXVIII.

Nondum calamum deposueram, quem in defuncti Collegæ memoriam pietas sumere jusserat, quum gravior ecce! acerbiorque casus nuntiatur; mihi que majus moliendum opus. Quemadmodum enim, si in mari magno tempestas oborta majorem invadit navem, scopuloque illidit acuto, extemplo oritur clamor, franguntur remi paventque nautæ, disperguntur minora navigia & simile fatum quisque sibi pertimescit: sic, dum Virum pietate gravem ac meritis subito sibi ereptum dolet Respublica, omnes, quicunque suum Viris statuere norunt pretium, percussi circumspiciunt & anxii, mutaque facundia & lacrymis tacitis luculentius animi sensa produnt, quam qui querulis clamoribus impotentiam animi potius quam sapientiam ostendant. Istum vero tacitum dolorem tunc mihi videor observasse, simulac fama de Magnifico Consulis **JOANNIS SCHLÜTERI** obitu urbem nostram percrebuerat. Cui quum monumentum ponendum sit quale per vires modulunque ingenii licet: statim mihi rogandi sunt lectores, ne ex tenuitate scriptionis argumentum quoque leve existiment, sed ex hujus gravitate illi aliquid potius momenti addant. Summopere enim dolendum est, Gravissimum Consulem adeo alienum fuisse a meritorum suorum laude, ut nihil omnino Ipse de rebus a Se gestis consignarit literis. Attamen non defuit mihi occasio admodum

opportuna, certissimam de Studiorum ac vitæ ratione Ipsius adipiscendi notitiam.

Gens, quæ NOSTRUM tulit CONSULEM cum plurimis aliis antiquitate, imaginum copia atque celebritate certat. Quippe ex anno jam MDCXVII. Hamburgi floruit, atque intra sesquifaculum quatuor Amplissimo Senatui membra præbuit. Nostri enim Proavus *Severinus* a. MDLXXI. natus ad D. Jacobi ædem Pastor primarius electus est a. MDCXVII. & Rev. Ministerii Hamburgensis Senior a. MDCXLVI. factus, biennio post obiit.

Hujus filius JOANNES, natus MDCXVI. Jurisprudentiæ operam dedit, & J. U. D. gradu acquisito primum Ducis Megapolitano-Gustroviensis Cancellarius, dein apud nos Syndicus ex a. MDCLXXVIII. denique sex annis post Consul, septuagenarius MDCLXXXVI. diem suum explevit, meritis in Rempublicam clarissimus. Tres ille genuit filios, SEVERINUM WALTHERUM, qui Superintendens Luneburgensis a. MDCXCVII. e vita excessit; alterum MATTHÆUM a. MDCXLVIII. natum, postea J. U. D. ab Amplissimo Ordine a. MDCCIII. cooptatum, hodieque etiam scriptis variis, in primis *Tractatu von den Erben in Hamburg* celebratum, cujus operis laudes usumque hîc exponere alienum foret, mortalium rebus a. MDCCXIX. exemptum. Unicus ejus filius JOANNES, a. MDCLXXXII. natus, parentis studia amplexus, J. U. D. postea Reipublicæ nostræ Syndicus, meritis multis clarissimus, numerosa prole longaue vita beatus ad plures abiit a. MDCCLX. *)

Tertius denique Consulis JOANNIS filius, DAVID, a. MDCLV. natus, NOSTRI parens fuit. Is quoque Themidi sua studia dicavit & J. U. D. causarum patrocinio implicatus, privatam degit vitam, cujus molestias triplici matrimonio levavit: Primum contraxit a. MDCLXXXV. d. III. Maji cum *Adelbeida* filia *Classeni*, a. MDCXLIV. d. VIII. Sept. nata, tunc *Adolphi Sonthom* vidua, e qua tamen prolem non suscepit, donec d. XIII. Octob. MDCCII. vitam cum morte commutaret. Alterum cum *Anna Catharina*, Davidis von der Fichte J. U. D. filia d. XIV. Mart. MDCLXXIX. nata, iniiit d. VIII. Octob. MDCCIII. sed eandem anno sequente d. XI. Jul. amisit, postquam filium *Joannem Davidem* pepererat, qui in ipso ætatis flore MDCCXXIX. Lipsiæ extinctus est. Tertio sibi junxit *Catharinam*, Adriani Boon, Senatoris filiam, a. MDCLXXIX. natam, quam d. III. Nov. MDCCV. duxit, eaque octo liberorum parentem illum fecit, quorum duo filii, *Adrianus* & *Matthæus*, unaque filia *Catharina*, parvuli obiit, reliqui præter Consulem Nostrum, superstites sunt, nimirum

ANNA

*) De quo vide Viri Summi, REZMART, in Ipsum conscriptam Memoriam, & de reliquis majoribus Nostri Consulibus ibi citata scripta.

ANNA ELISABET, nata d. XXI. Maj. MDCCVIII. postea a *Jo. Phil. de Dobbeler*, mercatore spectatissimo, in matrimonium ducta, qui a MDCCCLXX. vivere desit Quindecimvir.

PHILIPPUS, natus MDCCXII. qui rebus mercatoriis se addixerat, nunc autem primus ex iis, qui curam rei. veredariæ, inter Civitatem nostram & Amstelodamum habere solent, Collegiique LX virorum ex a. MDCCCLXXIV. membrum est.

JOANNES Noster, natus d. XVI. Febr. MDCCXV.

ADOLPHUS, natus MDCCXVI. negotiator honestissimus, atque ex a. MDCCCLXIV. in spectatissimum Sexaginta virorum Collegium cooptatus, nuperrimeque Compræfectus Societatum mercatoriarum, ab antiquissimo tempore Flandricarum Anglicarum & Scanicarum ita dictarum, (vulgo *Börsen-Alter*) fuit electus.

CATHARINA ELISABET, d. VIII. Mart. MDCCXVIII. nata, Dni *Guilielmi Clameri*, Senatoris quondam senioris & Protoscholarchæ gravissimi, cui a. MDCCXXXVII. d. XXX. April. nupserat, vidua.

Duobus circiter annis postquam hæc ipsi nata fuit filia, parens, DAVID, e vita discessit, quem vidua XXXII. annis vivendo superavit, anno nempe MDCCCLII. d. XXI. Jan. placide extincta. •

Primis rudimentis positus Noster JOANNES, qui solus e germanis literas coluit, Scholæ publicæ, Rectore *Hübnero*, Conrectore *Neudorffo*, traditus, ibidemque, priore fatis functo, *Jo. Sam. Mülleri* doctrina fructus est, donec anno MDCCXXXIV. a *Jo. Cpb. Wolfio*, Gymnasii tunc Rectore civibus ejus adscriberetur. Lectionibus hæc FABRICII, RICHEYI, DORNEMANNI, WOLFII atque EVERSII sedulus interfuit, REIMARO dein privatissimis horis in Philosophia præceptore usus. Tantorum virorum recordatio, in primis FABRICII & RICHEYI, dum Senatoris quoque titulo jam splenderet, magnopere Eum juvit, ita ut, si quando cum cœvis sermo in hos devolveretur, in eorum laudes sese effunderet. Horum præceptis audiendis quadriennium impendit, & a. demum MDCCXXXVIII. Lipsiam abiit.

Patet autem ex ordine quo ibi prælectiones audivit, Nostrum partes studii cui se voverat; jam tum habuisse cognitæ, quippe quæ ita se exceperat, ut a præcedentibus lucem acciperent sequentes. Quemadmodum enim iter ingressurus ante disquirat, qua illud ratione ita instituat, ut minimum quoque dispendium vitet, contra sine ambagibus rectissima eo, quo tendit, perveniat: sic utique optandum foret, ut quilibet in suo studiorum genere sciret, quo tramite eundem sit? Hoc enim ignorato, non possunt non perversa iniri consilia, quæ, via tandem finita, fera sequitur poenitentia.

Audivit itaque explicantes primum Historiam Juris FEUSTELIUM, Institutiones SCHELLHAFFERUM; dein has iterum, præeunte PETERMANNO, quem & Pandectas prælegentem atque Collegium practicum, quod vocant, instituentem, sequutus est, uti CRAMERUM in Juris Germanici expositione.

Celeb. pariter JO. JAC. MASCOY in Historiam Imperii Romano-Germanici, in Jus publicum & feudale prælegenti, adfuit auditor, & JOECHERO, Historiam tradenti regionum Europæ, earumque politicam constitutionem & nexum, quæ hodie uno vocabulo *die Staaten-Geschichte* dicuntur. Amicitia quoque & familiaritate CL. MAY, Philosophiæ morum Professoris, gavifus est. Præterea iis jam tum est usus amicis, qui postea patriæ Reipublicæ, una cum Ipso, consiliis & laboribus insigniter profuerunt, e quibus modo Magnificum jam NOSTRI Successorem SCHULTE, & Viros illustres, Magnificum FABER, Syndicum Senioreni longe meritissimum, & WAGNERUM, Senatorem gravissimum nominasse sufficiat.

Quibus intra triennium peractis Lipsia relicta Gissam Hassorum petiit ibique a. MDCCXLII. d. IX. Aug. habita sine præside inaugurali Dissertatione: „*de exceptione non numeratæ pecuniæ non privilegiata*,“ Juris utriusque Licentiatus declaratus est.

Hinc Wetzlarium se contulit; ut solent plerique, quibus penitior Juris, in primis, quem vocant, Processus summi hujus Imperii Tribunalis, cognitio curæ est cordique, ibique non sine magno fructu per sex menses moratus est. Opportune quoque accidit, ut, eo ipso tempore quo Imperator CAROLUS VII. gloriosissimæ memoriæ coronaretur, Francofurti ad Mœnum Noster esset, quem maxime solemnem actum, cumque eo conjunctas vidisse pompas paucissimis sane contingit.

Redux paulo post in patriam urbem, anno nempe MDCCXLIII. mox qui Tribunali inferiori præesset, electus est; atque negotia quæ in illo occurrunt, magna cum laude ad a. MDCCXLV. usque gessit. Dein causarum patronus gratus fuit & felix. Obiit quoque interdum per annos MDCCXLIX & MDCCL. vices b. ANKELMANNI, qui spectatissimo Quindecim-virorum Collegio a Secretis fuit. Quum vero a. MDCCLI. Vir Consultissimus & Senator gravissimus LUCAS CORTHUM J. U. D. ad Consulis fastigium eveheretur: Noster in locum Illius d. x. Aug. cooptatus est, lætantibus civibus; eum se inter Patriæ Patres nactos esse, a quo & consiliis & opere optima quæque expectare fas esset. Longum foret ea omnia, quæ ex eo tempore gessit officia enumerare. Vix ullum ex iis, quæ Senatoris sunt, fuisse, cujus non aliquam partem sustinuerit, dixisse sufficiat. Uti enim peritissimi duces illi plerumque sunt, qui paulatim per gradus ad summum usque adscendunt:

dunt: ita in administranda Republica raro illi optimi præfules sunt, qui subito emergunt, sed qui minoris momenti negotiis subacti, ad majora & summa denique progrediuntur. Singula hæc persequi non capit paginarum angustia, nec opus est, aliqua tamen exempli loco proponenda:

Pertinent huc Vestigialis, Armamentorum & Munimentorum cura, ad Tribunal bellicum consilia, Quæstura Diceceseos Petrinæ, ejusdem ut vocant Patronatus, Ædilitas, civicæ militiæ in Dicecesi Cathariniana Præfectura, maritimarum rerum procuratio. Monendi autem videntur cives, hæc forte legentes, ne credant, ista EUM subiisse munera singula, aut per unum tantum annum, sed nonnunquam septem decemve alia cum uno nominatorum eodem anno suscipienda fuisse. Silentio quoque prætereire non possumus, & Consulem Nostrum a. MDCCLVIII. (tunc adhuc Senatorem) quum (nunc beatus) Princeps Serenissimus Dominus WILHELMUS VIII. Landgravius Hasso-Cassellanus, venerandæ admodum memoriæ, Hamburgi secunda vice per aliquod tempus commoreretur, una cum Magnifico Syndico FABER denominatum fuisse, qui Ipsi Senatûs nomine honores præberent, eaque occasione thecam pulveris sternutatorii auream, picta Principis imagine ornatam, pro gratiosissimæ voluntatis signo, accepisse.

Prætor per annum & dimidium fuit, diutius continuaturus nisi anno MDCCLIX. paratum se declarasset ad suscipiendam Præfecturam Ritzebüttelensem, quare consentiente Nobilissimo Ordine D. Jacobi die ejusdem anni Prætura se abdicavit. Istam vero Præfecturam a die D. Georgii a. MDCCLX. ad eundem MDCCLXVI. usque, per consuetum sex annorum spatium tanta tum justitia tum æquitate, gessit, quanta ex indole Nostri, quum animo ad humanitatem magis quam severitatem pronus esset, expectari fas erat.

Dum anno isto MDCCLXI. series adeunda primæ in agris, quos Billâ rigat, Præturæ in Nostrum devolveretur, Ipse vero ante Aprilem mensem e Præfectura dimitti non posset: Amplissimus & Consultissimus interea ANDERSONUS, quem hodie Protoscholarcham exoptatissimum veneramus, & cui, ut Immortalis Parentis sorte gaudeat, annos illius superet, omnes boni precantur, istam Præturam ad reditum usque SCHLÜTERI nostri continuavit.

Non alius aptior videtur locus hoc, quo b. Consulis nostri præclarum exemplum lectoribus ob oculos ponam. Quippe quum ex a. MDCCLXIX. quartum in Senatorio ordine occuparet locum, eoque ipso Scholarcha esset: non modo Gymnasio Scholæque publicæ bene cupivit, sed ita quoque se olim utriusque alumnus fuisse, juvit meminisse, ut egregio sane & imitabili consilio eos e filiis, qui Musis nomen dederant, nollet clanculum quasi & a privatis tantum præceptoribus instrui, sed

viris publica docendi auctoritate instructis traderet, nec cur hujus Ipsum pœniteret consilii habuit.

Annus porro quo a Præfectura Ritzebüttelenſi rediit fere ad finem vergens novum addidit prioribus munus. Qui enim ex Ampliffimi Senatus Civiumque Concluſo de d. XIV. Aug. MDCCLXV. Selectus ex utroque ordine constitutus erat, ut de rivo, qui partem urbis vetustiorum a nova separat, cum Albi in communem canalem jungendo prospicerent, is præter reliqua Ampliffimi Ordinis membra habuit etiam Consultiffimum VON SIENEN. Hunc vero, quum Nostro in modo dicta Præfectura succederet, in illo negotio vicissim excepit SCHLÜTERUS, qui idem id perquam laboriosum nec sine varia diffidorum materia peragendum ad finem propius accedere vidit antequam summum in Republica locum obtineret. *)

Fas erat, Virum cui in sæpius memorata commoratione Ritzebüttelenſi occasio fuerat, e propinquo munimentorum, quæ in isto litore fluctibus opponuntur, ne nimium in terras agrosque nostros sæviant, conditionem cognoscendi; quique pariter nosset, quantum semifoluta glacies; dum ventorum vernalium furore impetuosè in ista fertur eadem perforare, lacerare, disjicere valeat, sibi socium adfiscere. Collegium, quod his tuendis reficiendisque præcst. **)

Nec mirum eadem salutaria consilia in jungendo sibi SCHLÜTERO sequi eos viros, quibus Albi fluvii cura est: Maxime etenim Hamburgi interest, accessum & exitum per illum omni generi navigiorum tutum esse atque expeditum. Quia vero Pactolus ille noster, quas a longo inde tractu affert arenas, minus declivem nactus fundum latioreque alveum, in mare vastum eructare non valet, sed a promeritiis urbis inde ad ingressum usque in mare larga copia longe lateque præcipitat: non minima sane opus est cura atque attentione, ne nimium alicubi accumulentur, unde naves hæreant, quin penitus viæ obstruantur. His itaque lectiffimorum virorum consortiis NOSTER ab a. MDCCLXVII. suis consiliis profuit.

Quæ a Magnifico Syndico Seniore & primis tribus e Senatorio ordine membris una cum spectatiffimis Ampl. Reipublicæ Lubecensis Delegatis coram in communi Præfectura Bergedorfensi quotannis curari solent negotia, tum ad aggerum lustrationem tum ad variarum rerum cognitionem atque dijudicationem spectantia, iis & Noster ex anno MDCCLXIX. præclarissime adfuit.

Quum

*) De cujus momento cfr. Vitam Magnifici Jo. KLEPKER, ab amicissimo Collega. Ampl. NORTING expositam, 1775. p. 14.

**) Hoc maximi iterum momenti Collegium, die Staak-Deputation dictum, originem suam debet Magn. & inerriffimo Consuli CONR. WIDOW, cujus memoria a Cel. REIMARO. conscripta hæc uberius exponit; quibus adde & modo citatam Magnif. KLEPKERI vitam p. 10.

Quum denique a. MDCCLXXI. d. xii. Sept. in conventu Senatus Civiumque constitueretur, ut aliquot utrinque delegarentur, qui de Aerario publico speciales inirent consultationes, deque iis dein referrent Patriæ. Patribus NOSTER quoque, cum Magnifico Syndico JACOBO SCHUBACK, multis nominibus Magnifici Parentis, NICOLAI, Senis & Protoconsulis meritissimi, gloriam propagante, unaque cum Nobilissimis DOERNERO, LUIS & LÜTKENS, quorum singulorum in Rempublicam merita meo non egent calamo, electus est. At si ex iis, quæ hæcenus enarravi, dijudicandus is est, cui ejusmodi gerenda negotia tradantur: sponte rerum nostrarum intelligentes credo perspecturos, quanta fuerit tum Ordinis sui in Nostrum fiducia, tum Ipsius dexteritas atque integritas in obeundis quæ suarum fuere partium, quum aliis aliæ graviores successerint.

Jam amplius nulla earum, quæ in Senatorem urbis nostræ conferri possunt, dignitatum, præter Consularem, supererat, qua Noster non ornatus fuerit. Quum vero a. MDCCLXX. Proconsul Magnificus MARTINUS HIERONYMUS SCHEELE, quem summis, quibus unquam gavisus est, viris, Patria eo usque annumerabit, quo usque mens divinior sincera pietate, perspicaci philosophia, æquitate justitiam temperante, munificentia, civium amore atque intima rerum nostrarum cognitione exsplendescens magnum efficiet Consulem, quum is, inquam, beate quidem & placide, at ex desiderio Patriæ, in longævum etiam, maturius obiret; ad eumque iustam solandum Patres congregarentur d. xxix. Nov. SCHLÜTERUM Nostrum fors, perque eam Is, ex cuius voluntate illa pendet, Deus, successorem fecit SCHELII, de quo optime augurati sunt cives. Nec fallax fuisset augurium, si vel per longius tempus fata nobis virum, vel per breve illud, quo Eo sumus fructi, Ipsi firmiorem indulissent sanitatem. Cum ea enim Consulibus provincia graves conjunguntur nec pauci labores. Quotidie jus est dicendum partibus, lites componendæ aut dirimendæ, Præsidis vices alternæ in Senatu suscipiendæ, adeoque magni momenti res animo volvendæ, quæ singula totum te poscunt, ni usu exercitator sis. Patronum præterea Nostrum salutarunt Consulem Dicecesis Petrina (ubi contigit Ipsi adhuc, paucis diebus ante mortem, solemni S. T. STURMII introductioni adesse); eodemque nomine Eum, quæ corrigendis puniendisve moribus exstructa sunt ædes publicæ, Scholæque pauperibus in recentiori urbis parte dicata, appellarunt. Præfuit etiam rei monetariæ, quæ ad novissimi Consulibus partes semper relata est. Quatuor autem annos nondum Consul expleverat, quum d. iv. Sept. a. MDCCLXXVIII. Apoplexia correptus, sequenti jam v. ejusd. die placidam mortem obiret.

Hic vero curatius de sanitatis b. Consulis Nostri statu dicendum est. Nimirum quum parum ultra annum Praefecturam gessisset Ritzebüttelensem; febre correptus est intermittere mense Majo MDCCEXI. Aer enim, quem ibi spirant, humidior saepeque nebulosus, ad eum morbum tum concipiendum corpus aptius reddit, tum eundem magis alit, a sanissimo isto, qui maris superficiem premit, longe diversus, spissior quippe meliorique sui parte privatus, ac minus ventis agitatus ad litora fertur & haeret, ibique labem contrahit qua vere & autumno corpora laxantur. Ista febris per integrum annum Nostri tenuit, per intervalla quidem cessans, atque ejus crura scorbutico oedematosa reliquit, quae ex Corticis peruvianii largiori (festinato potius & intempestivo forte magis vere) usu originem trahere credebantur. Accessit vitae sedentariae officii causa ineluctabilis necessitas, & in illo prosequendo tum cura, tum & animi pathematum, quae bilem movent, cujus tamen functiones turbant, facilius crebriorque nata occasio. Uti vero in corpore humano alterum ex altero nascitur malum, perinde atque e gemma arboris ramulus cum nova gemmarum serie progerminat, sic in Consule nostro hoc crurum vitium non parum ad vitam sedentariam atque a motu pedestri equestrive alienam continuandam fecit, quam tamen sine alterutro vel firmissima sanitas distare non possit. Rarus & ipsum extremorum artuum malum magis hinc magisque invaluit, humoresque vitiosae indolis passim in massam sanguinis recepti, purpureum laticem ulterius infecerunt. Quae si animo concipias non sane miraberis, anno MDCCLXXV. ineunte Apoplexiae prodromos primos apparuisse, atque post semestre spatium recurrisse.

Variis ex eo tempore laboravit insultibus ejusdem morbi, causis praedisponentibus non remotis, ad iv. usque Septembris MDCCLXXIX. Hoc autem die, licet recte valens e Curia redisse videretur, de frigore questus est, eoque tanto, ut ligna foco post meridiem injici juberet, lectumque peteret. Versus septimam horam vespertinam insultum Apoplexiae redeuntis adesse apparuit, isque, licet per noctem ab Experientissimo Medico & dexterrimo Chirurgo omnia fierent, quae alias ad eum tollendum idonea sunt, non modo pertinacior fuit, in sequentem diem sine remissione persistens, sed & versus ejus vespertinae vitae finem fecit. Habet tamen ejusmodi ex hac vita discessus id commodi, quin & solatii interdum, ut tum ipse decumbens parum sentiat, quanti constet antequam animus a corpore solvatur, tum nec familiae, lectum anxio vultu & oppresso pectore circumstantis, dolore turbetur.

Sed quantus inde luctus! qualis mceror! quae trepidatio! Optima conjux maritum subito exanimam spectat, filii patrem vident, non amplius hoc nomine appellandum, sibi ereptum. Quis autem ulterius eam scenam pingat? Eorum quisque

-ora cunctis in oculis — moestis defigit lumina vultu, —
 Multa secum reputans — premis altum corde dolorem, —
 Quis porro tamque Eosque tunc solari auderet? Frustra sunt solatia in
 primo necessitate studio; lacrymas miscendo plus quam optimis argumentis
 prestabis? Deum vero rationibus locus est, iisque quibus firmiora major
 taque solatia non habemus, e Sacro Codice petendis quibus
 donec tandem Patrem in Filiis vivere, Eosque aliquando Ejus tunc locum
 suppleturos, tum gentis celebritatem prolaturos Ea videat
 His quidem moneor ut de b. Consulibus Nostri domestica felicitate
 etiam dicam. Dedit enim Ipsi DEUS, dum de uxore ducenda cogita-
 ret, eam tori sociam, quæ non e splendida tantum gente, sed quæ animi
 dotibus ad eas sibi conciliandas virtutes usa esset, quibus beatum reddere-
 tur matrimonium. Fieri itaque non poterat, quin dum Nostri oculi
 lectissimæ formæ inhærebant, animus vinciretur prudentia & suavitate
 Virginis Nobilissimæ, REGINÆ, HERMANNI RENDTORFII, Negotia-
 toris olim spectatissimi & REGINÆ DOROTHEÆ, nata GRÈVE, filia
 d. ii. Octobr. MDCCXXVIII. in lucem editæ. Hanc itaque paulo post
 quam matre orbatus erat, Noster a MDCCCLII. d. xviii. Jul. sibi junxit,
 Eamque consiliis, colloquio, cura, amore, fidissimam et solertissimam ex-
 pertus est vitæ comitem, per viginti sex annos. Sed licet magni hæc sint
 momenti, parum tamen est ad eam si compares felicitatem, qua Ipsa Eum
 septies mater beavit. Sex enim filios, unam filiam enixa est, & quod
 profus rarum est exemplum ac singulare, omnes videt superstitēs.
 Sunt vero illi

JOANNES, natus d. xvii. Jun. MDCCCLIII.

HERMANNUS, natus d. xxiv. Febr. MDCCCLVI. Uterque merca-
 tura se dedit.

DAVID, natus d. xvii. Maj. MDCCCLVIII.

GUILIELMUS, natus d. vii. Sept. MDCCCLIX. Uterque Musas
 sequutus, & hoc anno MDCCCLXXIX. Georgiam Augustam petierunt,
 postquam per triennium in Gymnasio eos se Professoribus præstitere,
 qui ingenio, assiduitate, modestia morum, & quod sponte inde fuit, pro-
 fectibus, optimis civibus Gymnasii annumerandi fuerint, & qui certissi-
 mam spem de se reliquerint, fore, ut avitæ gloriæ vestigiis porro insi-
 stentes, Patriæ aliquando decori sint futuri.

LUCAS, natus d. xxxi. Dec. MDCCCLX.

PETRUS, natus d. xxv. Jul. MDCCCLXIII.

REGINA ELISABET, nata d. xxxi. Maji MDCCCLXVII.

Jam vero si quis imaginem Consulibus nostris, nunc inter Cœlites ver-
 fantis, habere cupiat, eam hîc exhibemus, quam a Viro accepimus, qui
 Ipsi inter paucos fuit amicissimus, qui conjunctissimus, qui fide dignissi-
 mus & veracissimus est, cui Lectores gratias habebunt, ego vero ma-
 ximas, quum Ipsi verbis uti permisit, nomen licet reticere jufferit.

„Ab ineunte ætate omne genus dissolutæ vitæ exosus, animo nun-
 „quam non composito, in eligendis amicis cautus fuit, constans erga ex-
 „pertos. Sincerus, nec fucate pius, adultores abhorruit; serenus,
 „humanus, officiosus, nec lucro inhians, munificus, justus, æquus, omni-
 „bus bene cupiens fuit. Moribus suavissimis placidisque omnibus gratus.
 „Cognitione scientiarum quæ ad Jus Regimenque pertinent solida, atque

„in Consiliis tum capiendis tum exsequendis iudicio perspicaci atque maturo pollebat. Verbo: vere Christianus, vere Patriæ amans, ideoque qui Republicæ præset dignus; Maritus optimus, Pater amabilis fuit. Quid itaque mirum si talis tantique Viri funus non splendidissimæ tantum gentis, sed Civium quoque lacrymas habuerit comites? Merito enim Vos, Cives, meministis, qualem amisimus dum SCHLÜTERUS cœlitibus adscriberetur. Cogitatis quantum vigiliis laboribusque suis, quorum Vobis exhibere imaginem operam dedi (sed umbræ tantum imago est; nec ultra quid præstare licuit, quum illi labores curæque propiori adpectui non pateant), quantum iis, inquam, Republicæ profuerit, adeoque & Vobis singulis, qui Rempublicam efficitis, DEO itaque accepta referre quæ Vobis per illum præstitit, Ipsi vero gratam servare memoriam Vestræ esse putetis.

Licet tamen & lenire dolorem, dum videmus Successorem b. Consuli esse datum cœlitus, qui idem Ipsi in vita amicus fuit, Virum Magnificum Nobilissimum Consultissimum ALBERTUM SCHULTE, J. U. L. per xxv. annos Senatorem meritissimum, adeoque gerendis rebus ita exercitatum, ut singulari fato nobis propitio Eum sorte exiisse plane persuasum habeamus. Quid enim de Viro, cujus anni, licet incuntes senii, vegeti, animique vigor integer adhuc sunt, Republicæ clavo admoro, non speremus? Cui Juris & Æqui cognitio solidissima, iudicium acerrimum, consilia inconcussa, effectus promptissimi sunt. Gratulemur itaque novo Consuli suos fascès, gratulemur Civibus præclara ab Eo expectanda facinora, gratulemur Ejus in Amplissimo ordine successori GEORGIO ANCKELMANNO, J. U. L. novum decus, DEUMque veneremur ut ILLUM nobilissimamque Ejus gentem, pariter atque HUNC cum sua splendidissima, ut singula Amplissimi Ordinis membra, ut Cives eorumque antistites in seros usque nepotes vigere ac florere jubeat.

